ENDERROCK
LA MÚSICA DE LA TEVA GENERACIÓ

Enderrock | Helena Martín | Actualitzat el 21/11/2018 a les 21:15

Els Amics de les Arts: «Tenim coses a dir i volem seguir caminant junts»

El quartet celebrarà el final de gira el 22 de novembre al Teatre Auditori de Sant Cugat i el 23 de novembre al Palau de la Música Catalana | Parlem amb ells sobre el tancament de l'etapa com a quartet

Els Amics de les Arts | Michal Novak

De les coses se n'ha de gaudir mentre es pugui. En el cas d'**Els Amics de les Arts**, ara és hora d'aprofitar i preparar-nos per a una de sonada, el seu final de gira. Els propers 22 i 23 de novembre el quartet celebrarà els seus dos últims concerts amb una orquestra simfònica i amb una càrrega emotiva afegida: l'adeu de l'integrant Eduard Costa. A punt per obrir un parèntesi de descans després dels gairebé noranta directes que han ofert al públic dels Països Catalans, parlem amb els membres del grup sobre aquests últims acords de gira.

Sou a dos concerts d'acabar amb la gira d'*Un estrany poder* (Sony Music, 2017). Quines sensacions teniu?
Joan Enric Barceló: Avui assajarem per primer cop amb l'orquestra sencera i amb el cor de noies, és un dia molt especial perquè s'ajuntaran totes les peces que hem anat preparant per separat, tots els elements que en Dani tenia al cap quan escrivia. Nosaltres també sentirem per primer cop l'efecte complet que provoquen aquestes cançons. Estem bastant expectants.

Per què vau decidir acabar amb un format simfònic?
Dani Alegret: Quan estàvem gravant el disc el produtor Tony Doogan ens va proposar un arranjament per a l'última cançó del disc, "El vent tallant", i ens va dir que hi havíem de posar una

orquestra simfònica. Quan ho vam fer amb l'**OBC** va ser espectacular. Ell ens va dir "Crec que acabareu fent un concert simfònic dels vostres temes" i va fer néixer en nosaltres aquesta llavor. La profunditat i l'èpica que et pot donar una orquestra simfònica és una cosa que no havíem explotat fins al moment.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=LwIqIDCzB1w

Mostrareu fins i tot com sonen els vostres noms...

D.A: Sí, és un d'aquells detalls que segurament molta gent no notarà però que acaben sent molt importants. Vam pensar com sonava cadascun d'**Els Amics de les Arts** i, a partir de les lletres dels nostres noms, en van sortir quatre melodies. D'altra banda, a partir del caràcter de cadascun vam crear l'harmonia. I aquestes melodies formen part de l'obertura del concert i van apareixent al llarg del concert per donar coherència a la resta de cançons.

Aquests últims concerts tenen un format excepcional. La resta de directes de la gira també han tingut algun toc especial?

D.A: El que ho acaba fent especial és veure el conjunt, poder fer el que fem en uns noranta concerts, en una sola gira, cantant en català i estant a poblets del País Valencià o festivals com el Canet Rock. Som afortunats de tenir públic des d'un poblet perdut de la Cerdanya fins a les escales de la Catedral de Girona. Tots els concerts acaben tenint una màgia especial, ja sigui a Fonollosa sota una alzina centenària o al Liceu.

Els Amics de les Arts

El públic, ja sigui en un poblet o a una capital, us percep igual que fa tretze anys?

Ferran Piqué: És diferent que al principi, abans eren vuit persones. Nosaltres els percebem igual, amb molt d'agraïment pel fet que siguin allà i perquè entre tots acabem creant una cosa màgica. El que sí que és veritat és que, com més gent hi ha, més bèstia és el que pots acabar creant, i més emotiu.

Trobeu a faltar alguna cosa d'aquells primers concerts amb vuit persones de públic?
J.E.B: No, tot i que en aquells concerts hi havia una cosa molt maca: la sensació de descoberta pels dos costats. Per nosaltres, perquè fins al moment no havíem gaudit del fet que la gent comencés a venir als nostres concerts, i per part seva, perquè la gent que es preguntava "Hosti, què fan aquests tios?". És la ingenuïtat del principi.

Vosaltres us percebeu diferents com a grup respecte a l'inici?
D.A: Realment sí, ens veiem diferents i crec que és un bon senyal. Són molts anys i intentem aprendre, ja sigui amb els instruments o amb l'experiència. També hem après a delegar, ja que tenim un gran equip que ens acompanya i nosaltres només ens hem de preocupar de pujar i intentar emocionar la gent que tenim al davant.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=iH8OWmO6Afg
Ara us enfronteu a un doble tancament d'etapa: final de gira i l'Eduard marxa. Com ho encareu?
J.E.B: És un concert que coincideix amb aquest final d'etapa i estem concentrant-nos molt a fer el que el públic veurà, que és un directe que portem treballant aquests últims mesos.
Eduard Costa: En el pla personal, per mi és un moment molt important perquè és el tancament d'una etapa de tretze anys i crec que aquesta és una manera molt maca d'acomiadar el públic i **Els Amics**. Crec que serà emotiu.

I qui bufarà les tecles?
E.C: He pensat que podríem posar una manxa al Ferran mentre va cantant [riu].
D.A: En el seu dia vam agafar una màquina d'eixugar les mans del camerino, la vam connectar a un tub i funcionava. Perdrem una mica d'interpretació, però?

Canviarà la línia d'Els Amics ara que només seguireu tres?
F.P: Ens havíem plantejat de fer boleros? [riu]
J.E.B: De canvis n'hi haurà, sempre hem estat quatre i ara serem tres. La nostra idea és mantenir l'essència al màxim i seguir fent cançons com ho hauríem fet. Pensem que seguim tenint coses a dir, que volem seguir caminant junts.

Hi ha algun element transversal que s'ha mantingut al llarg d'aquests tretze anys i que no canviarà tot i que passin els anys?
F.P: La posició a l'escenari l'hem mantingut des del primer dia: el Dani a la dreta, jo a l'esquerra i el Joan Enric i l'Eduard al mig. També el protagonsime de les veus, el joc de quatre veus i els tocs electrònics... Pel que fa al directe, una cosa que sempre hi era i hi continuarà sent són les ganes de fer coses noves, de jugar, experimentar, la inquietud de crear.

Quins plans de futur teniu?
D.A: El primer que compartim tots quatre és que descansarem una mica i després voldrem editar bé el directe del proper 23 de novembre. Després tenim una cosa que ens fa bastanta il·lusió: una gira per Europa que passarà per Brussel·les, París, Luxemburg... Això serà aquesta primavera. Abans del 2020, però, no hi ha temps per a un disc.

Els Amics de les Arts. Foto: Xavier Mercadé